

Himmelstrup: Jeg ønsker kun at sige, at vi fra vor Side kan give vor Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, efter at de Undersøgelser, som var Forudsætningen for, at et Lovforslag af denne Karakter kunde gennemføres, nu i Løbet af det sidste halve Aars Tid er blevet gennemført af Ulykkesforsikringsraadet. Vi kan altsaa stemme baade for selve Konventionens Ratificering og ogsaa for den Ændring i Ulykkesforsikringsloven, som er sammenhængende hermed.

Skjerbæk: Jeg kan ligeledes paa Det konservative Folkepartis Vegne give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Ganske vist kan man jo sige, at de Undersøgelser, der er foretaget, kun omfatter meget faa Personer, idet det kun er to Fiskere, der har været anmeldt som lidende af denne Sygdom og været underkastet nærmere Undersøgelse paa Finsens medicinske Lysinstituts Hudafdeling. Men man mener paa Grundlag af disse Undersøgelser alligevel at kunne fastslaa, at det drejer sig om en Erhvervssygdom. Det er af Vestjysk Fiskeriforening oplyst, at man regner med at kende ca. 10 Tilfælde fra de senere Aar, hvor Fiskere har været nødt til at søge Beskæftigelse i Land for at overvinde Følgerne af denne Sygdom. Under Hensyn til det saaledes foreliggende kan vi altsaa give vor Tilslutning til Lovforslaget.

Valdemar Sørensen: Paa det ærede Medlem Hr. Nøhrs Vegne, der ellers er Ordfører for denne Gren af Lovgivningen for vort Vedkommende, skal jeg med den samme Motivering, der er givet af tidligere Talere, ligeledes paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 101 af 14. April 1937 og Lov Nr. 121 af 7. Maj 1937.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 71).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen): I Lov om offentlig Forsorg er der givet Kommunerne Adgang til at yde kronisk syge, om hvem det konstateres ved Undersøgelse gennem Invalideretten, at deres Erhvervsevne er nedsat i samme Grad, som skal til for at blive anerkendt som Invalid, men som ikke har kunnet være nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse paa Grund af deres Helbredstilstand, en Understøttelse, der kan gaa op til det samme, som Invalidere nydere faar. Praksis har imidlertid vist, at disse Mennesker, der ikke har begaaet nogen Undladelse, men kun paa Grund af deres Helbredstilstand ikke har kunnet være Medlemmer af en Sygekasse, bliver ringere behandlet end Invalider og, hvad værre er, i alt for mange Tilfælde bliver forskelligt behandlet i de forskellige Kommuner. Det, der har været Forudsætningen med Bestemmelsen i Forsorgsloven, har afgjort været, at de paagældende i alt Fald skulde behandles ensartet fra Kommune til Kommune. Det har man ikke kunnet opnaa, og der er navnlig to Omraader, hvor denne forskellige Behandling gør sig gældende. Det er for det første dør, hvor der er Tale om Fradrag for Indtægt ved eget Arbejde, dør er der for mig forebragt Tilfælde, hvor alt, hvad en kronisk syg har skaffet sig af Indtægt ved eget Arbejde, er blevet fradraget; selv om Arbejdet har bestaaet i at sidde uden for en eller anden Stiftelse og sælge Aviser i al Slags Vej, har man fradraget, hvad paagældende har skaffet sig i Indtægt paa den Maade, og det har aldrig været Mening, at der for de stakkels Medborgere, her er Tale om, og som i Forvejen paa Grund af deres Sygdom er uheldigt nok stillede, skulde ske Fradrag af det, de paa en eller anden Maade skaffer sig ved egne Indtægter.

Et andet Omraade, hvor Lovens Bestemmelser heller ikke er gaaet igennem til Bunds, er det, der angaar de kronisk syge Hustruer. Det er alt for almindeligt, at Socialudvalgene enten slet ikke giver Understøttelse eller giver meget lidt, og det er meget lidt rimeligt, at der ikke ydes Familier, hvor Hustruen er saa ringe legemligt set, at hun i Kraft af sin Sygdom er anerkendt som Invalid, den samme Hjælp som i de Tilfælde, hvor paagældende har været saa rask, at hun har kunnet være Medlem af en Sygekasse.

Jeg har fundet det rimeligt, at der blev foretaget en Ændring af Lovgivningen,